

ROMANIA
Ministerul Educației și Cercetării

UNIVERSITATEA DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE din TÂRGU-MUREȘ

FACULTATEA DE MEDICINĂ DENTARĂ

Adresa: 540139 Târgu-Mureș, str. Gh. Marinescu nr. 38
Tel: +40. 265. 21 5551/130,101 **Fax:** +40. 265. 215551/101
E-mail: decanatstoma@umftgm.ro

COMPETENȚELE ABSOLVENTULUI FACULTĂȚII DE MEDICINĂ DENTARĂ DIN TÂRGU-MUREȘ

Facultatea de Medicină dentară din Târgu-Mureș, a analizat conținutul materialului aprobat în Adunarea Generală a A.D.E.E. (Asociația Europeană Pentru Educație în Medicina dentară) de la Cardiff, în septembrie 2004 privind

PROFILUL ȘI COMPETENȚELE MEDICULUI DENTIST EUROPEAN

În consecință, considerând că facultatea noastră asigură prin curricula de pregătire a studenților îndeplinirea acestor cerințe, ne-am însușit documentul sus menționat și l-am adoptat ca reper de evaluare a calității învățământului de medicină dentară la nivelul facultății noastre.

D e c a n,
Prof.univ.dr. Sorin Popșor

PROFILUL ȘI COMPETENȚELE PENTRU NOUL DENTIST EUROPEAN

Comisia Comunității Europene a adoptat o directivă a Parlamentului European și a Consiliului Parlamentului European cu privire la recunoașterea calităților profesionale. În acest document au fost stipulate următoarele, cu privire la profesia de dentist:

„Toate statele membre trebuie să recunoască practicianul dentist ca având o profesie aparte, distinctă de ceilalți practicieni de medicină, inclusiv cei specializați în odonto-stomatologie. Statele membre trebuie să garanteze că pregătirea dată practicienilor de medicină dentară le asigură acestora calitățile necesare de a acționa în prevenirea, diagnosticarea și tratamentul anomaliilor și afecțiunilor aflate în relație cu dinții, cavitatea bucală și oasele maxilare precum și a țesuturilor asociate. Profesiunea de medic de medicină dentară poate fi exercitată de posesorii ai calificării exprimate de această directivă”. Este specificat în continuare că pregătirea universitară trebuie să se constituie din cel puțin cinci ani de pregătire teoretică și practică în sistem la zi, efectuată în cadrul unei universități sau într-un institut superior aflat sub tutela sau echivalentul unei universități ca pregătire și recunoaștere.

Prezentul document dorește a clarifica, în concordanță cu documentația ADEE, profilul și competențele pentru absolvenții ce vor devenii noii dentiști europeni. Identificarea unui profil omirecunoscut și a competențelor respective reprezintă o încercare dificilă pentru medicina dentară, în virtutea desfășurării în condiții de maximă siguranță a unei practici private independente, în special prin diferențele marcante între programele educaționale și de pregătire ale țărilor în curs de aderare la Uniunea Europeană. Este de dorit ca tratativele ce au loc în dezvoltarea acestei documentații să realizeze în continuare o continuă a armonizare a educației medicale dentare. Obținerea unui consens în privința profilului și competențelor pentru viitorul absolvent de medicină dentară în cadrul Comunității Europene reprezintă primul pas în integrarea medicinei dentare în cadrul Tratatelor de la Bologna.

PROFILUL

Pentru a educa studenții în a devenii practicieni de medicină dentară generală, cadrele didactice au cosimțit asupra unei viziuni generale cu privire la profilul profesional al viitorului absolvent. Acest profil este prezentat în continuare. Astfel, noul absolvent european de medicină dentară trebuie să:

- Să aibă o largă educație academică și de specialitate dentară în așa fel încât să fie capabil a se descurca în toate sferile de activitate clinică dentară
- Să aibă suficientă experiență efectivă în sfera științifică dentară
- Să fie capabil să conlucreze împreună cu ceilalți profesioniști din sfera stomatologică sau medicală, în cadrul sistemului sanitar, prezentând bune calități comunicative.
- Să fie motivat în a menține un vădit interes cu privire la noile descoperiri în materie
- Să fie capabil de a practica o stomatologie multilaterală prin abordarea problemelor practice atât prin prizma premizelor teoretice cât și a celor dobândite prin experiență.

COMPETENȚELE

INTRODUCERE

Dentiștii au îndatorirea de a coopera la obținerea stării de sănătate totală a pacienților prin realizarea stării de sănătate orală. Un dentist trebuie să fi obținut această calitate prin achiziționarea unui set de așa numite **competențe**, aceste reprezentând de fapt acele abilități esențiale pentru inițierea unei practici medicale independente și nesupravegheate. Aceste abilități trebuie să fie deja obținute, în momentul în care își obține prima atestare profesională (diploma de absolvire).

Competențele prezentate în ceea ce urmează reprezintă nivelul minim de pregătire, atitudine, comportament și deprindere ce se necesită la un proaspăt absolvent pentru ca acesta să fie pregătit a acționa în majoritatea ipostazelor în care practica profesională l-ar putea pune. Acest nivel de performanță necesită un anumit grad de viteză și acuratețe în vederea oținerii binelui pacientului dar nu presupune maximum de performanță posibilă. De asemenea necesită un anumit grad de înțelegere a ceea ce constituie o performanță acceptabilă în condițiile de continuă necesitate a unei îmbunătățiri personale.

Competențele se constituie ca și cuumuluri a tuturor disciplinelor de specialitate, din care să beneficieze atât studentul viitor absolvent și practician cât și pacienții care sunt receptorii de tratament. Definirea acestora va determina clasificarea instituțiilor de învățământ în: 1) acele instituții ce trebuiesc să revizuiască, redefinăască și restructureze curriculumul de pregătire al studenților; 2) acele instituții ce trebuie să îmbunătățească procesul de evaluare a studenților; 3) acele instituții ce trebuie să aplice măsuri viitoare de a crește efectivitatea procesului de învățământ. Afirmarea competențelor poate fi folosită și ca un reper în acreditarea procesului de învățământ respectiv.

ORGANIZARE

Prezentul document este structurat sub forma unei părți generale și a uneia detaliate pentru fiecare secțiune. Este împărțit în mai multe domenii:

DOMENII

Șapte domenii au fost identificate ca reprezentante a majorității categoriilor profesionale de activitate și a preocupărilor ce se relevă în practica de medicină dentară generală. Acestea se prezintă în cadrul unei orientări interdisciplinare.

- I. Profesionalism
- II. Capacități de comunicare și colaborare
- III. Baza teoretică, posibilitatea manipulării informației și gândirea critică
- IV. Posibilitatea acumulării informaționale clinice
- V. Diagnosticarea și realizarea planului de tratament
- VI. Obținerea și menținerea stării de sănătate orală
- VII. Promovarea sănătății.

Competențele majore

În fiecare domeniu se identifică una sau mai multe **COMPETENȚE MAJORE**, în raport cu domeniul de activitate și legăturile pe care acesta le presupune. O competență majoră este

capacitatea de a desfășura sau furniza o activitate ce presupune specificitate și complexitate. Complexitatea aceasta sugerează necesarul și multitudinea altor abilități specifice ce sunt necesare pentru obținerea gradului de performanță necesitat de oricare dintre competențele majore.

Competențe auxiliare

Aceste calități cu grad mai înalt de specificitate sunt considerate subdiviziuni în cadrul competențelor majore și sunt denumite ca și Competențe auxiliare. Obținerea unei competențe majore se va baza și pe obținerea și demonstrarea fiecărei competențe auxiliare componente în parte. O listă provizorie adițională este inclusă pentru uzul individual al centrelor de învățământ sau țări, în scopul de a fi încheiată și modificată pentru a îndeplini nevoile speciale regionale sau naționale.

Acestă subdiviziune în competențe majore și auxiliare se bazează pe premiza ADEE că toate școlile europene trebuie să adere la acest sistem de competențe majore descris în acest document dar că, sistemul competențelor auxiliare poate beneficia de o variație de detaliu, după fiecare caz în parte.

COMPETENȚELE

I. PROFESIONALISMUL

Competență majoră

Comportamentul profesional: la absolvire, dentistul este necesar a avea atât cunoștințele cât și o vastă capacitate de înțelegere a diferite aspecte din practica dentară, să își fi corespunzător dezvoltat o gamă variată de însușiri, incluzând aceea de cercetare, investigare, analiză, posibilitatea confruntării și rezolvării unor probleme, planificare comunicare, prezentabilitate și spirit de echipă, precum și implicarea acestora în practica medicală dentară. În particular, un dentist este necesar să:

Competențe anexe

- 1.1. Să fie competent în a afișa un comportament adecvat necesităților de tratament ale pacientului
- 1.2. Să aibă competența în afișarea unui comportament profesional adecvat față de toți membrii echipei medicale
- 1.3. să aibă cunoștințe despre aspectele sociale și psihologice relevante în cadrul procesului de îngrijire al pacienților
- 1.4. să aibă competența în a continua dezvoltarea profesională continuă, împreună cu continua educație pe o anumită bază, în vederea asigurării unor constante de înaltă pregătire și cunoștințe și menținerea acestor standarde, acestea putând fi ușor demonstrabile în cazul unor examinări .
- 1.5. să fie competent în a asigura siguranța la locul de muncă
- 1.6. să aibă cunoștințele precum și înțelegerea față de importanța propriei stări de sănătate și a impactului pe care aceasta îl poate avea în desfășurarea meseriei sale de dentist
- 1.7. să fie competent în a impune celorlalți membrii ai echipei medicale principiile de siguranță și sănătate, la locul de muncă

Competență majoră

Etica și Jurisprudența: Medicul dentist absolvent este necesar a avea cunoștințele și înțelegerea necesară pentru responsabilitățile etice și morale implicate în furnizarea serviciilor sanitare față de pacient ca individ cât și față de nivelul populațional, și de asemenea a avea cunoștința de legile și normele aplicabile în practica dentară. În particular, un dentist este necesar să:

Competențe anexe:

- 1.1. să aibă cunoștință despre principiile etice relevante pentru medicina dentară și să fie competent în a realiza o practică medicală bazată pe integritate personală și profesională, cinste și încredere.
- 1.2. să poată să asigure un nivel de îngrijire bazat pe spirit de umanitate și înțelegere a nevoilor
- 1.3. să aibă cunoștințele și puterea de înțelegere a drepturilor pacientului, în special a celor legate de confidențialitate și cosimțământul acestuia dar și cu privire la îndatoririle lui
- 1.4. să aibă cunoștință și să fie și conștient de faptul că medicul dentist are datoria de a încerca să ofere servicii medicale maxim calitative, indiferent de circumstanță
- 1.5. să aibă competență în selecția opțiunilor de tratament, sensibile la nevoile personale ale fiecărui pacient în parte, la țelurile și valorile personale ale acestuia, în concordanță cu posibilitățile contemporane de terapie, și în congruență cu principiile multilaterale ale sănătății oro-dentare
- 1.6. să fie conștient de faptul că pacientul este centrul de interes al întregului proces terapeutic și că toate interacțiunile posibile, incluzând diagnosticul, planurile de tratament și tratamentul în sine se vor constitui bazându-se pe întâietatea principiului binelui pacientului
- 1.7. să fie competent în ași respecta atât pacienții cât și colegii, fără prejudecată în funcție de sex, origine și trecut sau stare socială, etnie sau nivel cultural
- 1.8. să fie competent în a recunoaște și a acționa în scopul de a ajuta un coleg pentru a îndrepta o situație de incompetență, incapacitate sau inechitate față de acesta sau față de pacienții acestuia
- 1.9. să aibă cunoștințe de natură juridică, legislativă și administrativă cu privire la acele aspecte ce pot avea impact în medicina dentară
- 1.10. să aibă posibilitatea de ași asuma conducerea unui bilanț sau a unui alt proces clinic

II. CAPACITĂȚI DE COMUNICARE ȘI COLABORARE

Competență majoră

Absolventul de medicină dentară trebuie să aibă competență în comunicarea efectivă cu pacienții, familiile acestora, cu aparținătorii acestora precum și cu ceilalți specialiști din domeniul medical implicați în procesul de tratament. În particular, un dentist este necesar să:

Competențe anexe:

- 2.1. Stabilească o relație de tip medic- pacient care să-i permită buna desfășurare a procesului de tratament
- 2.2. să aibă cunoștințe despre științele comportamentale și comunicare, incluzând factorii comportamentali ce facilitează posibilitatea efectuării tratamentului, cunoscând rolul factorului psihologic în cadrul conduitei de tratament
- 2.3. să aibă competența de a identifica așteptările pacientului precum și expectativele acestuia de la tratamentul stomatologic
- 2.4. să fie competent în a identifica factorii psihologici și sociali care au inițiat sau perpetuat disfuncția orală, dentară sau facială și să diagnosticheze sau să trimită spre un specialist după caz.
- 2.5. să aibă competență în a împărtăși din cunoștințele și informațiile pe care le are atât cu pacienții cât și cu ceilalți colegi, atât verbal cât și în scris, inclusiv fiind capabil a negocia precum și a fi în stare să facă sau să primească critici în mod constructiv
- 2.6. să aibă competență în a aplica principiile de înlăturare a stressului asupra pacienților precum și a echipei operatoare
- 2.7. să fie competent în a conlucra cu alți membri ai echipei dentare

III. BAZA TEORETICĂ, POSIBILITATEA MANIPULĂRII INFORMAȚIEI ȘI GÂNDIREA CRITICĂ

Competență majoră:

Un absolvent de medicină dentară trebuie să aibă un bagaj suficient de cunoștințe pentru a înțelege basicul științific al aspectelor biomedicale, tehnice și clinice, pentru a înțelege atât normalul cât și patologicul în condițiile ce îi afectează activitatea și de a fi capabil în a aplica aceste informații în situațiile clinice. În particular, un dentist este necesar să:

Competențe anexe

- 3.1. să aibă cunoștințele și capacitatea de înțelegere pe baze științifice a medicinei dentare, incluzând aici aspectele relevante ale bio-medicinei, mecanismele de acumulare a informației precum și mijloacele științifice de metodică și evaluare
- 3.2. să aibă cunoștință despre principiile științifice implicate în sterilizare, dezinfectie și antisepsie
- 3.3. să aibă cunoștință despre aspectele științifice ale utilizării biomaterialelor, a limitărilor impuse acestora precum și a efectului pe care îl au asupra mediului în care se folosesc
- 3.4. să fie conștienți de pericolul reprezentat de radiațiile ionizante și de efectele ce le pot avea asupra țesuturilor vii precum și asupra reglementărilor impuse pentru uzul acestora, aici incluzându-se protecția împotriva radiațiilor și posibilități de minimalizare a dozei acestora
- 3.5. să aibă cunoștință asupra procesului infecțios, incluzând aici infecția, inflamația, tulburări ale sistemului imunitar, degenerările, neoplaziile, tulburările metabolice și cele de ordin genetic
- 3.6. să fie familiari cu aspectele patologice și de importanță dentară ale celor mai frecvente afecțiuni majore sistemice și să aibă cunoștință despre manifestările la nivel oral ale acestor afecțiuni
- 3.7. să cunoască etiologia și patologia maladiilor orale în scopul de a le preveni, diagnostica și trata.

Competență majoră:

Absolventul de medicină dentară trebuie să fie competent în a acumula și folosi informații într-un mod științific, eficient și într-o manieră critică. În particular, un dentist este necesar să:

Competențe anexe

- 3.8. să fie competent în a utiliza mijloacele tehnologice și informaționale pentru documentare, educație continuă, comunicație, managementul informațional și al aplicațiilor aflate în legătură cu îngrijirea medicală
- 3.9. să fie competent în a proteja aspectul confidențial al datelor pacientului
- 3.10. să aibă competență în autoevaluarea periodică a propriilor cunoștințe de bază și în acumularea de informații adiționale în completarea celor lipsă
- 3.11. să fie competent în recunoașterea propriilor limite și în a trimite pentru consult la un specialist
- 3.12. să fie competent în evaluarea validității unor pretenții în legătură cu beneficiul și avantajele tehnice și finale
- 3.13. să fie competent în evaluarea cercetărilor publicate și a bazelor de cercetare științifică și integrabilitatea acestora în îmbunătățirea sănătății orale a pacientului
- 3.14. să fie competent în aplicarea cunoștințelor obținute prin experiență, cercetare științifică și metodologică în rezolvarea problemelor de sănătate orală
- 3.15. să fie competent în a recunoaște valoarea studiului continuu, a propriei perfecționări și a gândirii critice în menținerea unui grad înalt de competență clinică

IV. POSIBILITATEA ACUMULĂRII INFORMAȚIONALE CLINICE

Competență majoră:

La absolvire, medicul dentist trebuie să fie capabil a obține și înregistra în mod comprehensiv istoricul medical, stomatologic și statusul dental al pacientului. Aceasta va include informații de natură biologică, medicală, psihologică și socială, în scopul de a evalua starea de sănătate orală a pacienților de toate vârstele. Medicul dentist va trebui mai mult să fie competent în a realiza o examinare fiziologică completă, interpretând semnele și simptomele constatate și planificând investigațiile ulterioare. În particular, un dentist este necesar să:

Competențe anexe:

- 4.1. să poată să identifice doleanța majoră a pacientului și să obțină istoricul prezentei îmbolnăviri
- 4.2. să fie capabil să realizeze o analiză a dietei
- 4.3. să fie capabil a realize o înregistrare corectă și a menține o înregistrare corectă a tratamentelor efectuate în beneficiul unui pacient
- 4.4. să fie capabil a sesiza un comportament anormal al unui pacient
- 4.5. să fie capabil a completa o fișă de tratament sau o trimitere necesară pentru clarificarea unui aspect a stării generale de sănătate a pacientului
- 4.6. să fie competent în realizarea unei examinări intra și extraorale, incluzând aici și înregistrarea semnelor vitale și înregistrarea acestora
- 4.7. să fie capabil a completa și a clasifica o examinare complexă dentară, parodontală și mucozală
- 4.8. să fie competent în realizarea unei radiografii cu relevanță dentară, în interpretarea rezultatelor unei radiografii precum și a avea cunoștințele necesare interpretării altor forme de imagistică cu relevanță în medicina dentară
- 4.9. să fie capabil a lucra cu radiațiile ionizante
- 4.10. să fie familiar cu principiile realizării unei radiografii dentare
- 4.11. să aibă cunoștință de necesarul de analize și teste de laborator sau alte proceduri, înțelegându-le valorile precum și validitatea lor în fiecare caz cu posibilitatea de a le interpreta rezultatele
- 4.12. să fie capabil în a realize modele diagnostice, să le monteze în simulatoare și să realizeze amprente interocluzale
- 4.13. să fie capabil a evalua funcțiile senzitive și motorii ale gurii
- 4.14. să fie competent în a evalua funcția salivară
- 4.15. să fie competent în evaluarea formei faciale și a deviațiilor de la normal
- 4.16. să fie capabil a evalua durerea orofacială
- 4.17. să fie capabil în a recunoaște semnele de abuz sau neglijență constatate la unii pacienți și de a le raporta autorităților competente

V. DIAGNOSTICAREA ȘI REALIZAREA PLANULUI DE TRATAMENT

Competență majoră:

La absolvire, medicul dentist trebuie să fie capabil a lua decizii, a interpreta și judeca din punct de vedere clinic în scopul realizării unui diagnostic diferențial, provizoriu sau definitiv, interpretând și corelând cele constatate din istoric, din examinările clinice și paraclinice sau alte teste diagnostice. Un medic dentist trebuie să fie capabil a realiza un plan de diagnostic și tratament pentru toate categoriile de vârstă ale pacienților, dar și de a recunoaște acele cazuri ce îi depășesc competența și a le trimite spre consult către un specialist. În particular, un dentist este necesar să:

Competențe anexe:

- 5.1. să fie capabil a obține consimțământul scris al pacientului de exemplu asupra unei proceduri operatorii
- 5.2. să fie capabil a recunoaște prezența unei afecțiuni sistemice și a ști cum afectează aceasta evoluția tratamentului stomatologic
- 5.3. să fie capabil a identifica localizarea, extinderea și indicele de afectare prin proces carios a țesuturilor dure dentare
- 5.4. să fie capabil a diagnostica anomaliile în anatomia dentară sau parodontală ce compromit starea de sănătate și funcțiile parodontale precum și estetica dentară și de ce tratament se poate beneficia
- 5.5. să fie competent în a distinge diferența dintre starea de sănătate și afecțiunile pulpare și a identifica mijloacele de tratament
- 5.6. să fie competent în a recunoaște aspectele clinice ale afecțiunilor mucoasei bucale, inclusiv neoplaziile și a identifica formele de tratament
- 5.7. să fie capabil a recunoaște problemele maxilo-faciale și aspectele clinice caracteristice sindromului algic facial, acut sau cronic, de origine neurogenică sau psihogenică, identificând posibilitățile de tratament proprii sau cu trimitere la alți specialiști.
- 5.8. să fie capabil a recunoaște obiceiurile vicioase ale pacientului ce contribuie la problemele orofaciale, identificând situațiile ce necesită diagnostic, prevenție sau planificare
- 5.9. să fie apt în a determina cerințele estetice personale ale pacientului și de a determina măsura în care aceste cerințe pot fi îndeplinite
- 5.10. să fie capabil în a realiza o evaluare ortodontică
- 5.11. să fie familiar cu diagnosticarea problemelor articulației temporomandibulare
- 5.12. să fie apt a diagnostica o urgență medico-chirurgicală
- 5.13. să fie conștient de rolul anesteziei în tratamentul pacienților, atât adulți cât și copii și tineri, și de a ști ce cazuri se pretează unei intervenții sub anestezie generală și a realiza trimiterea către un serviciu de specialitate
- 5.14. să fie capabil în a trata pacienți din diferite medii sociale și de diferite origini etnice

VI. OBȚINEREA ȘI MENȚINEREA STĂRII DE SĂNĂTATE ORALĂ

Competență majoră:

Absolventul de medicină dentară trebuie să fie apt în a realiza o educație permanentă a pacienților și a desfășura o îngrijire primară multilaterală a pacienților indiferent de vârsta acestora; aceasta accentuează importanța acordată actualelor concepte de prevenție și tratament ale afecțiunilor orale prin prisma susținerii unei stări de sănătate orală. În particular, un dentist este necesar să:

Competențe anexe:

- 6.1. să cunoască importanța conceptului minim invaziv, adoptând o conduită adecvată îngrijirilor
- 6.2. să fie apt în a aplica un tratament bazat pe demonstrație
- 6.3. să fie apt a face un instructaj precis asupra menținerii igienei bucale, terapiei de fluorizare locală și de sigilare preventivă
- 6.4. să fie apt a realiza o educație a pacienților cu privire la etiologia și prevenția îmbolnăvirilor orale, și de ai motiva în menținerea propriei stări de sănătate
- 6.5. să fie competent în a prescrie și monitoriza efectele farmaceutice ale unor medicamente, incluzând aici și combaterea acumulării de placă prin mijloace chimice
- 6.6. să fie apt a prescrie o dietă și a realiza o educație nutrițională în concordanță cu principiile prezervării stării de sănătate orală

- 6.7. să fie apt în a dezvolta strategii de predicție, prevenție și corectare a deficiențelor constatate în starea de igienă bucală a pacienților precum și mijloace de combatere a obiceiurilor vicioase
- 6.8. să fie competent în evaluarea rezultatelor finale ale tratamentului și în prescrierea mijloacelor necesare de prezervare a acestor rezultate
- 6.9. să fie apt în a desfășura proceduri preventive și restaurative care să conserve structurile dentare, să prevină îmbolnăvirile țesuturilor dure și să realizeze profilaxia afecțiunilor țesuturilor moi

Competență majoră

Managementul în medicina orală: La absolvire, medicul dentist trebuie să fie capabil a diagnostica și conduce un tratament al afecțiunilor și disfuncțiilor orale comune, la pacienții de toate vârstele. În particular, un dentist este necesar să:

Competențe anexe:

- 6.10. să fie apt a da sfaturi pacienților cu privire la natura și gradul de periclitate a vieții pe care îl presupune afecțiunea sau disfuncția mucozală, furnizând pacientului o viziune realistă asupra expectativelor și posibilităților de tratament
- 6.11. să fie apt a realiza intervenții de mică amploare cu valoare diagnostică, inclusiv prelevarea unei biopsii de la nivel bucal
- 6.12. să fie apt în a participa la diagnosticarea și îndrumarea către cea mai bună formă de tratament a pacienților a căror viață e periclitate de afecțiunea orală
- 6.13. să fie capabili în a trata infecțiile acute de la nivel oral
- 6.14. să fie în cunoștință de cauză cu tratamentul formelor comune de îmbolnăviri orale, atât din punct de vedere medical cât și chirurgical
- 6.15. să aibă cunoștințele necesare cu privire la efectele fumatului asupra îmbolnăvirilor orale și moduri de ajutor a pacienților ce doresc să se lase de fumat

Competență majoră:

Managementul afecțiunilor parodontale: absolventul de medicină dentară trebuie să fie apt în a trata bolile de origine parodontală la pacienții de toate vârstele. În particular, un dentist este necesar să:

Competențe anexe:

- 6.16. să poată să evalueze statusul parodontal, stabilind un diagnostic și o prognoză precum și formularea unui plan de tratament
- 6.17. să fie capabil a realiza o educație a pacienților cu privire la etiologia bolii parodontale și de a-i încuraja în asumarea propriei responsabilități în domeniul sănătății orale
- 6.18. să fie competent în instruirea pacienților în însușirea unei tehnici de păstrare adecvată a igienei orale, în funcție de starea de sănătate a parodonțiului
- 6.19. să fie apt a efectua un detartraj supra și subgingival, atât cu instrumente manuale cât și de altă natură precum și curățarea petelor și profilaxia îmbolnăvirilor ulterioare
- 6.20. să fie în cunoștință de cauză cu rolul factorilor secundari în îmbolnăvirea parodontală
- 6.21. să fie capabil a diagnostica, explica și discuta necesitatea unei intervenții chirurgicale parodontale precum și mijloacele de acces la această procedură de specialitate
- 6.22. să fie competent în evaluarea rezultatelor tratamentelor parodontale precum și în stabilirea și monitorizarea unui program de dispensarizare pentru menținerea rezultatelor cât și îndepărtarea factorilor de risc

Competență majoră:

Managementul afecțiunilor carioase și de natură endodontică: Proaspătul dentist trebuie să fie apt a trata carii, afecțiuni pulpare și periapicale la pacienți indiferent de vârstă. În particular, un dentist este necesar să:

Competente anexe:

6.23. să fie apt în a evalua riscul la carie al pacientului și de a implementa strategii de prevenție a apariției acesteia

6.24. să fie capabil a îndepărta structurile dentare alterate folosind tehnici care să mențină pe cât posibil vitalitatea pulpei dentare, de asemenea de a reface forma dentară, redându-i funcția și estetica cu materialele de refacere adecvate, prevenind pierderile ulterioare de țesuturi dure și având în vedere starea de sănătate a țesuturilor moi

6.25. să fie competent în efectuarea procedurilor terapeutice privind conservarea vitalității pulpare

6.26. să fie capabil în a realiza un tratament endodontic în cazurile simple de afecțiuni pulpare la dinții mono și pluriradiculari

6.27. să fie capabil a diagnostica cazurile ce necesită tratament chirurgical a cazurilor de afecțiuni pulpare simple sau complicate și să acționeze ca atare.

Competență majoră:

Procedurile chirurgicale: La absolvire, medicul de medicină dentară trebuie să fie capabil a trata acele cazuri ce necesită intervenție simplă asupra țesuturilor tari și moi ale dintelui, la pacienți indiferent de vârstă, incluzându-se aici extracția dentară, îndepărtarea unor rădăcini și efectuarea de mici intervenții chirurgicale asupra țesuturilor moi, cu indicația unui tratament medicamentos adecvat ca adjuvant al tratamentului propriu-zis. În particular, un dentist este necesar să:

Competente anexe:

6.28. să fie apt în a realiza extracția simplă a dinților complet erupți

6.29. să aibă cunoștințele necesare tratării traumatismelor apărute la nivelul unor dinți temporari sau permanenți și să fie familiari cu aspectele chirurgicale și non-chirurgicale ale tratamentului traumatismelor maxilo-faciale

6.30. să fie apt în a efectua extracția pe cale chirurgicală în cazuri necomplicate de dinți incluși sau neerupți precum și a unor resturi radiculare fracturate sau restante

6.31. să fie competent în a efectua proceduri chirurgicale preprotetice simple

6.32. să fie competent în a trata o complicație simplă apărută intra sau postoperator

6.33. să fie capabil în a explica indicațiile și contraindicațiile, principiile și tehnicile chirurgicale de realizare a implanturilor osteointegrabile

Competență majoră:

Managementul durerii și al anxietății: la absolvire, medicul de medicină dentară trebuie să cunoască mijloacele și tehnicile cele mai indicate pentru abordarea durerii orofaciale, a disconfortului și a epuizării de natură psihologică. În particular, un dentist este necesar să:

Competente anexe:

6.34. să fie apt a realiza anestezia și blocarea terminațiilor nervoase prin anestezie locală prin infiltrație în cavitatea orală în scopul realizării unor proceduri restaurative sau chirurgicale sau alte tratamente, sau la nevoie pentru calmarea altor dureri de natură oro-facială

6.35. să fie competent în a diagnostica durerea de origine orofacială, cu tratamentul de rigoare sau îndrumarea către un specialist

6.36. să aibă cunoștințele necesare realizării unei anestezii pe cale inhalatorie sau intravenoasă, în vederea unei intervenții stomatologice

- 6.37. să fie apt în a realiza o selecție și prescripție a acelor medicamente necesare pregătirii preoperatorii, operatorii și postoperatorii în vederea minimalizării durerii și anxietății
- 6.38. să fie competent în a identifica originea aversiei și anxietății față de intervențiile dentare și de a aborda această teamă și anxietate prin tehnici ce o pot diminua.

Competență majoră:

Managementul protetic și restaurativ: Proaspătul absolvent trebuie să fie capabil a restaura dinții distruși sau absenți la o formă acceptabilă din punct de vedere al formei, funcției și esteticii la pacienții de toate vârstele. În particular, un dentist este necesar să:

Competente anexe:

- 6.39. să fie apt în a concepe restaurații indirecte funcționale, atât pentru zona anterioară cât și pentru cea posterioară, de tipul coroanelor, punților simple și totale, protezelor mobilizabile parțiale și totale și de a adapta aceste proceduri în funcție de specificul țării în care profesează
- 6.40. să posede cunoștințele și experiența necesară proiectării și procedurilor specifice laboratorului de tehnică dentară efectuate în procesul de obținere a coroanelor, punților sau protezelor mobilizabile totale sau parțiale și să fie capabil a realiza ajustările necesare, în funcție de caz a acestor restaurații
- 6.41. să fie competent în a descrie pacientului principiile și tehnice implicate într-un tratament estetic, diferențiind clar rezultatele posibil de obținut de expectativele nerealiste ale pacientului
- 6.42. să fie apt a descrie pentru pacient principiile și tehnicile implicate de folosirea implantelor osteointegrabile pentru tratament
- 6.43. să fie familiar cu potențialul dar și limitările procedurilor tehnologice dentare implicare în restaurările dentare

Competență majoră:

Managementul ortodontic: la absolvire, medicul de medicină dentară trebuie să fie capabil să abordeze difuncțiile minore de dezvoltare sau obținute în urma unor anomalii ocluzale la nivelul dentiției primare, mixte sau secundare. În particular, un dentist este necesar să:

Competente anexe:

- 6.44. să ii fie cunoscute principiile de tratament ale anomaliilor dento-faciale, incluzându-se aici procedurile simple de intervenție ortodontică și maxilofacială
- 6.45. să fie apt în a pune un diagnostic ortodontic bazat pe mijloacele și tehnicile contemporane de tratament
- 6.46. să fie capabil a proiecta, insera și ajusta menținătoarele de spațiu precum și de a proiecta, insera și ajusta mijloace mobile active de modificare a poziției unui dinte singular sau a unei mușcăături încrucișate
- 6.47. să fie competent în a aborda în mod adecvat toate formele de urgențe de natură ortodontică, incluzând trimiterea către specialist
- 6.48. să fie apt în a identifica obiceiurile vicioase care pot exacerba malocluzia și de a preveni consecințele lor prin educarea pacienților, sau la nevoie aplicarea altor metode

Competență majoră:

Tratamentul urgențelor: Absolventul de medicină dentară trebuie să fie capabil de a preveni și aborda în mod eficient majoritatea urgențelor de natură medicală sau dentară în multitudinea de situații întâlnite în practica stomatologică. În particular, un dentist este necesar să:

Competențe anexe:

6.49. să fie apt în a dezvolta și implementa o strategie eficientă de prevenire a urgențelor de ordin medical sau dentar și de stabilire a unei strategii de abordare a acestora în momentul în care pot apare

6.50. să fie competent în a pune în practică tehnicile de resuscitare, de asemenea abordarea imediată a unui stop cardiac, reacții anafilactice, obstrucții a căilor respiratorii superioare, colapsului, unei reacții vagale, unui episod epileptic, unei hemoragii, inhalării sau înghițirii de corp străin, hipoglicemiei sau unei come diabetice sau a oricărei alte forme de urgență medicală ce poate apare în cursul manoperelor stomatologice

6.51. să fie apt a identifica și aborda urgențele de natură stomatologică, incluzând aici pe cele de natură pulpară, parodontală sau de origine traumatică

6.52. să fie apt în a identifica și îndruma cu promptitudine către examen de specialitate a acelor urgențe de natură medicală sau dentară ce sunt în afara atribuțiilor medicului generalist de medicină dentară

VII. PROMOVAREA SĂNĂTĂȚII

Competență majoră:

Noul medic de medicină dentară trebuie să fie competent în a îmbunătăți starea de sănătate orală a indivizilor, a familiilor acestora precum și a grupurilor și comunității în care își desfășoară activitatea. În particular, un dentist este necesar să:

Competențe anexe:

7.1. să fie apt în a aplica în practică principiile de promovare a sănătății și de prevenție a îmbolnăvirilor

7.2. să aibă cunoștințele necesare de organizare și de asigurare a îngrijirii medicale, în cadrul comunității și în mediul spitalicesc

7.3. să fie competent în a înțelege complexitatea intercondiționării dintre starea de sănătate orală și nutriție, starea generală de sănătate, medicamentele și afecțiunile ce au impact asupra stării de sănătate orală și a îngrijirii acesteia

7.4. să aibă cunoștință despre specificul anumitor condiții cu implicații în sfera dentară din țara în care își desfășoară activitatea practică

7.5. să aibă competență asupra importanței măsurilor de prevenție la nivel comunitar

7.6. să aibă cunoștințe despre factorii de impact sociali, culturali și de mediu ce acționează asupra balanței stării de sănătate orală.